

РЕШЕНИЕ

№ 3374

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-9 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Биляна Магделинова

при участието на секретаря Юлия С. Димитрова Асенова
като разгледа докладваното от Биляна Магделинова Гражданско дело № 20211100109020 по описа за 2021 година

Предявен е иск от Я. Я. Н. с правно основание чл.226, ал.1 от КЗ/отм/ за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 60 000лева, изразяващи се в болки и страдания, в резултат от телесни повреди, настъпили при ПТП от 14.07.2016г. в гр.София, при което водачът на л.а.“Лада“, модел „Нива“ с рег.№ ****, при предприемане на маневра обратен завои станал причина за настъпване на ПТП, при което пострадал ищеца, като водач на мотоциклет „Кавазаки“ с рег.№ ****, който не успял да спре и се ударил в автомобила. В резултат от ПТП ищецът претърпял травматични увреждания, които му причинили болки и страдания, описани в исковата молба, за които претендира заплащане на обезщетение. Вината на водача на лекия автомобил е установена с влязла в сила присъда по НОХД№15566/2017г. на СРС, Първи състав, НО.

Ответникът ЗД „Б.И.“ АД е представил писмен отговор, в който са изложени съображения за неоснователност на исковете. Оспорва механизма на ПТП, тъй като вина за настъпване на ПТП има ищецът. Не оспорва наличието на застрахователно правоотношение със собственика на л.а.“Лада“, модел „Нива“ с рег.№ **** и наличието на влязла в сила присъда. Прави възражение за съпричиняване на вредите от поведението на ищеца, който е нарушил правилата за движение по пътищата, не е спазил безопасна дистанция от движещия се преди него автомобил “Лада Нива” и го е управлявал върху разделителната линия на пътното платно. Посоченото противоправно поведение, според ответника, е установено в наказателното производство, приключило с влязла в сила решение по НОХД№15566/2017г. на СРС, НО, като в констативния протокол с пострадали лица от 14.06.2016. е посочено, че виновен за настъпилото ПТП е ищецът, който като участник №1 в ПТП е допуснал ПТП с попятно движещия се пред него участник №2. Счита за установено

в наказателното производство, че причина за ПТП са както действията на водача на лекия автомобил Р. М., така и неспазването на безопасна дистанция от страна на мотоциклета и/или от ненавременна реакция за провеждане на спирачния привод на мотоциклета в режим на аварийно спиране, поради което водачът на мотоциклета се е поставил в необоснована опасност. Възражава за прекомерност на претендираното обезщетение и за недоказана причинно-следствена връзка. Счита, че за установените с представените от ищеца медицински документи за настъпили увреждания справедливото обезщетение е до 30 000 лева, от които следва да се приспадне съпричиняване в размер на $\frac{1}{2}$ и му се присъди обезщетение в размер на 10 000 лева до 15 000 лева. Претендира направените по делото разноски.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С определение от 10.01.2022г. на основание чл.146, ал.1, т.3 и т.4 са приети за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства:

-Настъпване на ПТП на 14.07.2016г.;

-Наличието на сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ относно л.а.“Лада“, модел „Нива“ с рег.№ ****, валиден към датата на ПТП, с ответника;

-Наличието на влязла в сила присъда по НОХД№15566/2017г. по описа на СРС, НО, Първи състав, с която водачът на л.а.“Лада“, модел „Нива“ с рег.№ **** Р. Т. М. е признат за виновен за настъпване на ПТП.

От съдържанието на влязлото в сила решение на 27.11.2020г. се установява, че Р. М. е признат за виновен в това, че е нарушил правилата за движение по пътищата, в резултат от което е настъпило процесното ПТП, при което причинил средна телесна повреда на Я. Я. Н., изразяваща се в счупване на дясна ключица, причинило трайно затруднение на движението на горен десен крайник за срок по-голям от 30 дни, като ударът е бил предотвратим при условията на спазване на безопасна дистанция от страна на водача на мотоциклета.

Установява се, че с писмо от 11.02.2021г., застрахователят е уведомил ищеца, че по образуваната щета е определено обезщетение за имуществени и неимуществени вреди в размер на 3000 лева, за изплащане на които е необходимо да се посочи банкова сметка от пострадалото лице.

Събрани са гласни доказателства, чрез разпит на свидетелката Ю.Е.Н.- съпруга на ищеца, която дава показния, че разбрала за процесното ПТП, тъй като съпругът ѝ се обадил 10 минути след настъпването му, когато чакал линейка да го вземе. Закарали го в УМБАЛСМ „Пирогов“, където го видяла. Бил на носилка, с яка, с изпокъсани дрехи и имал охлузвания, не говорел, не бил много адекватен. Направили му снимка и констатирали, че има счупена ключица. Казали им да отидат в още една болница поради необходимост от други изследвания преди да се прибере, тъй като не били сигурни дали трябва да остане в болница. Там останали 2-3 часа, след което отишли в друга болница, където изследвали някакви неща, след което казали да се прибере вкъщи и колкото е възможно по-късно да

заспи. На другия ден ходили в друга болница, където му направили някакви изследвания, но лечението му главно било въжщи, където свидетелката се грижела за него, защото заради ключицата и яката бил доста статичен. Яката носил повече от месец, след което минал на мека яка, защото и досега има проблеми с врата. След инцидента не можел да ходи на работа около месец и половина, просто не бил в състояние да стои, тъй като е зъболекар и нямало как да работи. Той не можел да се грижи сам за себе си през първия месец, изцяло свидетелката се грижела за него по цял ден, като излизала само за малко на пазар и за да прибере децата, защото били малки. След втория месец той се променил и вместо да се подобри, нещата се влошили, защото започнал да се изолира, не искал да излиза с приятелите, с които карал мотор и с които били обща компания. Диагностицирали го, че има посттравматичен стрес, вследствие на удара. Той не искал да кара мотор, не искал да се вози, не искал да го продаде, но го продал по-късно и до сега на по-дълги разстояния свидетелката шофира колата. В началото той въобще не шофирал, а тя го карала на работа повече от четири месеца. Около третия месец той вече ходел на работа, не за цял ден, а частично. В кабинета му приспособили едно разтегателно легло, тъй като заради врата от време на време трябва да е в легнало положение. Меката яка я слага и сега, не му се е оправил врата. Не я носи постоянно, а в моменти, когато работи по-дълго време, ако има повече работа, тогава се налага да я носи, вечер носи яката за по два часа и после си ляга, не спи с нея. Слага я, когато много го боли, когато болката е нетърпима, защото не може само с лекарства да се поддържа това. Иначе лекарствата за посттравматичния стрес ги пил около 6 месеца и вече нещата са наред. Вратът му не се е възстановил към днешната дата. През 2019 г. след серия от мигрени, които се случили за една седмица, той буквално бил постоянно на легло, отишли в УМБАЛСМ „Пирогов“, където останал за една седмица и разбрали, че има огнище вследствие на удара и оттам се получават мигрени, които не са нещо регулярно, а просто изненадват и най-вече от светлина

Приета е съдебно-медицинска експертиза, по която е направено заключение, че получените в резултат от ПТП травми при ищеца се изразяват в

навяхване на шията, счупване на дясна ключица, контузия на дясна мишница с охлузване и кръвонасядане, контузия с кръвонасядане на трети пръст на дясна ръка, контузия с охлузване на левия лакът, контузия с охлузване и кръвонасядане на дясното коляно, контузия с охлузване на дясна подбедрица, разкъсно-контузна рана на палеца на дясното ходило. Според вещото лице същите са в причинно-следствена връзка с ПТП. През периода на възстановяване ищецът е търпял болки и страдания, които през първите 45 дни са били с по-голям интензитет. При нормално протичане на лечебния процес в периода на възстановяване при такъв вид увреди е около 3 месеца. При прегледа не са установени видими травматични промени, вследствие на претърпяното ПТП. Ищецът съобщава за наличие на мигренозни пристъпи през 2-3 месеца. В открито съдебно заседание вещото лице уточнява, че няма как да се установи източника на мигрената. Всичко е по амнестични данни и не може да се направи извод, че пристъпите са във връзка с ПТП.

Приета е авто-техническа експертиза, по която е направен извод за механизма на

ПТП, който не се различава от установения по представената присъда, а именно: Автомобил „ВАЗ“ се движи по бул. „Царица Йоанна“ в лява пътна лента от три и с посока напред, със скорост около 30 км.ч. В същия момент зад автомобила, попътно на него и от ляво, се движи в същата лента мотоциклет „Кавасаки“ със скорост около 45 км.час. поради което в тази част експертизата не следва да се обсъжда.

Според вещото лице мястото на удара се намира в обхвата на двойната непрекъсната линия, разделяща платното за движение на две части за отделните посоки. Причината за настъпване на събитието е от субективен характер. От техническа гледна точка, при съпоставка на положението на превозните средства към момента на настъпване на удара, е направен извод, че има връзка между локализацията на травмите и механизма на настъпване на събитието. Според вещото лице мотоциклетиста не е имал техническа възможност да предотврати удара при конкретните условия на движение. Водачът на автомобила би могъл да предотврати произшествието при своевременно възприятие на идващия отзад мотоциклет, чрез употреба на страничното ляво огледало, както и това за обратно виждане в купето на автомобила. При това условие водачът на автомобила не би следвало да предприема промяна на посоката на движение, преди мотоциклетистът да е преминал през габаритната лента за движение на автомобила..

В открито съдебно заседание вещото лице отговаря , че ако мотоциклетът се е движел в дясната лента на движение, каквото задължение има по закон, то е нямало как да настъпи ПТП.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Съгласно чл.226, ал.1 от КЗ /отм/ увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя.

Не е спорно между страните наличието на сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“, относно относно л.а. „Лада“, модел „Нива“ с рег.№ ****, управляван от Р. М., валиден към датата на ПТП, с ответника, валиден към датата на ПТП. Установява се, че при управление на същия и поради неспазване на правилата за движение по пътищата от водача е настъпило процесното ПТП, в резултат от което е пострадал ищеца. Не е спорно, че с влязло в сила решение на 27.11.2020г. Р. М. е признат за виновен в това, че е нарушил правилата за движение по пътищата, в резултат от което е настъпило процесното ПТП, при което причинил средна телесна повреда на Я. Я. Н., изразяваща се в счупване на дясна ключица, причинило трайно затруднение на движението на горен десен крайник за срок по-голям от 30 дни, като ударът е бил предотвратим при условията на спазване на безопасна дистанция от страна на водача на мотоциклета.

Съгласно чл.300 от ГПК и съобразно влязлата в сила присъда по НОХД №173/2017г. на СРС, 112 състав, е прието за ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че процесното ПТП е настъпило по вина на Н.М.М.. Съгласно посочената разпоредба влязлата в сила присъда е задължителна за гражданския съд и има доказателствено значение за вината,

противоправността и деянието на извършителя, защото именно те са били предмет на изследване в това производство. Присъдата обвързва гражданския съд относно всички елементи на престъпния състав, както и за правната квалификация на деянието. Тя може да се противопостави на всички, независимо дали са участвали в наказателния процес. Останалите постановки в присъдата, са извън обхвата на [чл. 300 от ГПК](#). Такива други констатации, направени с присъдата, с които гражданския съд не е обвързан, са съпричиняването. (В този смисъл ТР № 5/05.04.2006 г. по гр.д.№ 5/2005 г. на ОСГТК на ВКС; Решение № 53/02.11.1981 г. по н.д. 0 41/1981 г. на ОЧНК на ВС; Решение № 55/30.05.2009 г. по т.д.№ 728/2008 г. на ВКС, ТК, I-во т.О.; Решение № 22/05.05.2011 г. по т.д.№ 368/2010 г. на ТК, I-во т.О.; Решение № 25/17.03.2011 г. по т.д.№ 411/2010 г. на ВКС, ТК, II-ро т.О.). Поради изложеното в цитираната задължителна съдебна практика в настоящото производство не следва да се обсъжда механизма на настъпване на ПТП, като съдът го приема за установен съобразно влязлата в сила присъда, относно място, време и вина за настъпването му.

Предвид изложеното се установява пасивната материално-правна легитимация на ответника, като застраховател по предявените искове. Съгласно [чл. 45](#) вр. с [чл. 51](#) и [чл. 52 от ЗЗД](#) на обезщетение подлежат всички вреди, които са в пряка и непосредствена последица от увреждането. За установяване на неимуществените вреди са събрани гласни доказателства и е приета съдебно -медицинска експертиза, от които се установява, че в резултат от ПТП са получени травматични увреждания при ищеца.

От приетата СМЕ се установява, че в причинно-следствена връзка с ПТП за ищеца са настъпили травматични увреждания, изразяващи се в навяхване на шията, счупване на дясна ключица, контузия на дясна мишница с охлузване и кръвонасядане, контузия с кръвонасядане на трети пръст на дясна ръка, контузия с охлузване на левия лакът, контузия с охлузване и кръвонасядане на дясното коляно, контузия с охлузване на дясна подбедрица, разкъсно-контузна рана на палеца на дясното ходило. Според вещото лице същите са в причинно-следствена връзка с ПТП. През периода на възстановяване ищецът е търпял болки и страдания, които през първите 45 дни са били с по-голям интензитет. При нормално протичане на лечебния процес в периода на възстановяване при такъв вид увреди е около 3 месеца. При прегледа не са установени видими травматични промени, вследствие на претърпяното ПТП.

Заклучението на вещото лице относно претърпените от ищцата болки и страдания се потвърждава от показанията на разпитаната свидетелка, за това че ищецът е имал нужда от чужда помощ по време на лечението, което се провеждало вкъщи, тъй като заради ключицата и яката бил доста статичен. Носил яката повече от месец, след което минал на мека яка. След инцидента не можел да ходи на работа около месец и половина, тъй като не бил в състояние да стои, поради спецификата на работата му като зъболекар. Той не можел да се грижи сам за себе си през първия месец, изцяло свидетелката се грижела за него по цял ден. Според нея след втория месец ищецът се променил и започнал да се изолира, не искал да излиза с приятелите, с които карал мотор и с които били обща компания.

Диагностицирали го, че има посттравматичен стрес, вследствие на удара.

В задължителните за съдилищата указания, дадени в [Постановление № 4/23.12.1968 г.](#) на Пленума на ВС и множество решения на ВКС, постановени по реда на [чл. 290 ГПК](#) е прието, че понятието "справедливост" не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на конкретни обективно съществуващи в действителността обстоятелства. За да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от деликт болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за "справедливост" на съответния етап от развитие на обществото в държавата във връзка с нормативно определените лимити по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

При определяне размера на дължимото обезщетение за причинени неимуществени вреди на ищеца следва да се вземе предвид характера на увреждането и последиците от него, посочени по-горе, продължителността на възстановителния процес и обстоятелството, че при нея е настъпило пълно възстановяване. Предвид изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че справедливото обезщетение за установените неимуществени вреди е в размер на 40 000 лева.

Направено е възражение за съпричиняване с твърдения, че ищецът с поведението си е допринесъл за настъпване на ПТП. При преценка основателността на възражението за съпричиняване следва да се вземе предвид задължителната практика на ВКС – решение № 206 от 12.03.2010г. по т.д. № 35/09г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 98 от 24.06.2013г. по т.д. № 596/12г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 151 от 12.11.2010г. по т.д. № 1140/11г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 169 от 02.10.2013г. по т.д. № 1643/12г. на ВКС, ТК, II т.о. решение № 16 от 04.02.2014г. по т.д. № 1858/13г. на ВКС, ТК, I т.о. и решение № 92 от 24.07.2013г. по т.д. № 540/12г. на ВКС, ТК, I т.о., постановени по реда на чл.290 ГПК, според която, за да бъде намалено на основание чл.51, ал.2 ЗЗД дължимото обезщетение, приносът на пострадалия следва да бъде надлежно релевиран от застрахователя чрез защитно възражение пред първоинстанционния съд, и да бъде доказан по категоричен начин при условията на пълно и главно доказване от страната, която го е въвела. Изводът за наличие на съпричиняване по смисъла на [чл. 51, ал. 2 ЗЗД](#) не може да почива на предположения, а следва да се основава на доказани по несъмнен начин конкретни действия или бездействия на пострадалия, с които той обективно е способствал за вредоносния резултат, като е създал условия или е улеснил неговото настъпване. Намаляване на обезщетението за вреди на основание [чл. 51, ал. 2 ЗЗД](#) е допустимо, само ако са събрани категорични доказателства, че вредите не биха настъпили или биха били в по-малък обем, ако по време на произшествието пострадалият не е извършил нарушение в правилата за движение по пътищата.

От заключението на вещото лице по приетата съдебна авто-техническата експетиза се установява механизъм на ПТП, идентичен с установения в присъдата, от който вещото лице прави извод, че причините за настъпване на ПТП са от субективен характер, както и че

към момента на настъпване на ПТП пострадалият се е движел от лявата страна на автомобила, в обхвата на двойната непрекъсната линия, разделяща двете платна за движение. От посоченото следва да се направи извод, че мотоциклетистът се е движел на забранено място, тъй като съгласно чл.8, ал.1 от ЗДвП водачите на пътни превозни средства използват дясната половина на пътя по посока на движението си, освен в случаите, когато с пътен знак или със светлинен сигнал е указано нещо друго. Според вещото лице, ако мотоциклетът се е движел в дясната лента на движение, каквото задължение има по закон, то е нямало как да настъпи ПТП.

Въз основа на изложеното следва да се направи извод, че възражението за съпричиняване е основателно и са налице предпоставки за намаляване на обезщетението за причинените вреди на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД с 1/2, поради което предявеният иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди следва да се уважи за сумата от 20 000 лева и да се отхвърли до пълния предявен размер от 60 000 лева.

Отговорността на застрахователя произтича от застрахователния договор, поради което съгласно чл. 271, ал.5 от КЗ/отм/ Увреденото лице има право на законната лихва за забава върху размера на обезщетението, която се начислява от датата на изтичането на срока по ал. 1 на чл.271 от КЗ според която срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да бъде по-дълъг от три месеца от нейното предявяване пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

По делото се установява, че ищецът е подал уведомление до ответното дружество за определяне размера и изплащане на застрахователно обезщетение, по което е образувана щета №2110003408, но не се установява дата на подаване на уведомлението. Поради това следва да се приеме най-ранната установена дата за подаване на заявлението, а именно датата на писмото от ответника с изх. номер от 11.02.2021г. Предвид изложеното ответното дружество е в забава за плащане на застрахователно обезщетение от 11.02.2021г., от която датата дължи лихва за забава до окончателното плащане.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът дължи на ищеца направените по делото разноски, но ищецът е освободен от заплащане на такива.

Направено е искане за присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл. 38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата за предоставена безплатна правна помощ, което следва да се уважи и да се присъди възнаграждение съобразно наредбата за минималните адвокатски възнаграждения и уважената част от исковите в размер на 2200 лева.

На основание чл.78 ал.3 от ГПК ищецът дължи на ответника направените разноски, съобразно с отхвърлената част от иска за 2/3. Представени са доказателства за направени разноски в размер на 3000,00 лева с ДДС за адвокатско възнаграждение и 230,00 лева възнаграждение за вещо лице и разноски за свидетел, от които следва да се присъдят 2000,00 лева с ДДС за адвокатско възнаграждение и 153,33 лева за разноски.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК следва да бъде осъден ответника да заплати по

сметка на Софийски градски съд сумата за държавна такса и разноски, от които е освободен ищеца, съобразно с уважената част от исковете в размер на 800,00лева държавна такса и 400лева разноски.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД.,Б.И.“АД с ЕИК**** да заплати на Я. Я. Н.а с ЕГН***** на основание чл.226, ал.1 от КЗ/отм/, обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000лева, настъпили вследствие телесните увреждания, причинени от ПТП от 14.07.2016г., ведно със законната лихва от 11.02.2021г. до окончателното ѝ плащане, КАТО ОТХВЪРЛЯ иска за плащане на обезщетение за неимуществени вреди до пълния предявен размер от 20 000,00лева до 60 000,00лева.

ОСЪЖДА ЗД.,Б.И.“АД с ЕИК**** да заплати на адв. Т. Х. Х. с БУЛСТАТ***** на основание чл.38, ал.1, т. 2 от ЗА адвокатско възнаграждение в размер на 2200,00лева с ДДС.

ОСЪЖДА ЗД.,Б.И.“АД с ЕИК**** на основание чл.78, ал.6 от ГПК да заплати по сметка на Софийски градски съд държавна такса и разноски в размер на 1200,00лева.

ОСЪЖДА Я. Я. Н.а с ЕГН***** на основание чл.78, ал.3 от ГПК да заплати ЗД.,Б.И.“АД с ЕИК**** направените разноски, съобразно с отхвърлената част от иска, в размер на 2153,33лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от съобщението до страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____